40 lat funkcjonowania Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Broninie - wrzesień 2018

"Są miejsca, czas i ludzie, których się nie zapomina"

Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Broninie świętuje jubileusz 40-lecia istnienia. Z tej okazji 16 września 2018 roku odprawiona została uroczysta msza święta w kościele p.w. Bożego Ciała w Busku-Zdroju z udziałem uczniów, Dyrekcji Ośrodka: pana Wiesława Wagi, pani Jolanty Żurek i pani Iwony Bąk, nauczycieli, rodziców oraz Starosty buskiego pana Jerzego Kolarza. Uczniowie uczęszczający do szkół Ośrodka pod opieką katechetki pani Moniki Zych i pani Iwony Wójcik przygotowali liturgię słowa oraz program artystyczny. Zaprezentowany został również krótki film przybliżający funkcjonowanie placówki m.in. metody pracy, sukcesy uczniów, formy spędzania czasu wolnego sprzyjające wszechstronnemu rozwojowi uczniów. Na zakończenie mszy świętej ksiądz proboszcz Marian Janik złożył na ręce Dyrekcji życzenia kolejnych lat pełnych sukcesów.

Każdy jubileusz skłania do zadumy i głębokich refleksji nad przemijającym czasem. 40-lecie funkcjonowania Ośrodka to ważne wydarzenie, to młodość kilku pokoleń, powrót do wspomnień. To najlepsza okazja do przywołania pamięci o wydarzeniach i ludziach, którzy kształtowali wizerunek naszej placówki przez minione lata, oddali jej serce i entuzjazm, dbali o wychowanie, edukację oraz bezpieczeństwo uczniów i wychowanków.

Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Broninie jest najstarszą tego typu placówką kształcącą na poziomie zasadniczej szkoły zawodowej w województwie świętokrzyskim. To placówka z długoletnią tradycją, która przypomina dzieje wielu pokoleń, których życie było ściśle z nią związane.

Karta historii **Ośrodka** otwiera się 1 sierpnia 1978 roku. Decyzją Kuratorium Oświaty i Wychowania w Kielcach z dnia 15 czerwca 1978 roku placówka rozpoczyna swoją działalność jako **Państwowy Zakład Wychowawczy z Zasadniczą Szkołą Zawodową Specjalną.**

Pierwszym dyrektorem zostaje pan Zdzisław Mrówka. W nowo otwartym Zakładzie powstają trzy klasy i internat. Klasy Ia i Ib - w zawodzie ślusarz, które liczą po 20 uczniów oraz klasa Ik - na rocznym kursie spawacz elektryczny licząca 15 uczniów.

Pierwsze dni pobytu wychowanków w Zakładzie wypełnione są poznawaniem najbliższego otoczenia, zawieraniem nowych znajomości a także pracami porządkowymi na zewnątrz i wewnątrz budynku, dyżurami w stołówce i internacie.

W roku 1981 nowym dyrektorem placówki zostaje pan Leszek Marciniec. Wówczas w miejsce kursu spawacza w ZSZ powstaje kierunek rolniczy o 3-letnim cyklu kształcenia.

1 września 1984 roku **Państwowy Zakład Wychowawczy z Zasadniczą Szkołą Zawodową Specjalną** zmienia swoją nazwę na **Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy**, zaś funkcję dyrektora obejmuje pan Kazimierz Sojka.

W roku 1992 nowym dyrektorem Ośrodka zostaje wybrany pan Wiesław Waga, który sprawuje tę funkcję do chwili obecnej. Nowy dyrektor dba nie tylko o edukację uczniów ale swoje działania kierujerównież na dobro i bezpieczeństwo dzieci kształcących się w Ośrodku. Korzystając z zewnętrznych programów dofinansowujących przeprowadzaremonty placówki i jej modernizację. Dzięki Programowi Wspierania Obszarów Wiejskich dokonane zostają takie prace jak wymiana wszystkich okien drewnianych na plastikowe, ocieplenie i elewacja budynku oraz wymiana pokrycia dachowego.

W kolejnych latach pod opieką dyrektora Wiesława Wagi placówka rozwija się prężnie i poszerza ofertę kształcenia o nowe szkoły i kierunki. Powoli rozszerza się skład kadry pedagogicznej, przybywają nowi, młodzi pedagodzy, wnoszący świeży zapał i pomysły do pracy. Dzięki jego staraniom w roku 1993 wprowadzony zostaje kierunek kształcenia o specjalności monter instalacji budowlanej.

Z dniem 1 września 1996 roku placówka przejmuje filię Szkoły Podstawowej dla dzieci niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu umiarkowanym i znacznym, działającą przy Domu Pomocy Społecznej w Gnojnie. Rok później obejmuje zajęciami rewalidacyjno-wychowawczymi dzieci niepełnosprawne intelektualnie w stopniu głębokim.

W roku 1998 w związku z reformą administracyjną kraju Organem prowadzącym Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Broninie zostaje Powiat Buski, który właśnie w tym roku obchodzi jubileusz 20-lecia.

Dzięki Powiatowi w Ośrodku zostało wykonane dużo prac remontowychi modernizacyjnych. Wymienić tu można choćby termomodernizację polegającą na wybudowaniu nowej instalacji centralnego ogrzewania oraz nowej kotłowni gdzie paliwem jest gaz ziemny.

W 2000 roku w Ośrodku utworzone zostaje Gimnazjum a w 2004 roku Szkoła Przysposabiająca do Pracy. W latach 2009-2011 funkcjonuje Uzupełniające Liceum Ogólnokształcące.

Od roku 2012 przy placówce działa Stowarzyszenie "Daj Dziecku Nadzieję", które zajmuje się m.in. udzielaniem pomocy materialnej dzieciom i młodzieży, organizowaniem zajęć terapeutyczno-rekreacyjno-sportowych a także organizowaniem wycieczek i wypoczynku dla uczniów i wychowanków.

Obecnie Ośrodek jest publiczną placówką, która prowadzi nauczanie dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, umiarkowanym lub znacznym i z niepełnosprawnościami sprzężonymi takimi jak: autyzm, porażenie mózgowe, wady wzroku i słuchu. W strukturach Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego działają: Szkoła Podstawowa, Gimnazjum, Branżowa Szkoła I Stopnia / Zasadnicza Szkoła Zawodowa, Szkoła Przysposabiająca do Pracy, Zajęcia Rewalidacyjno-Wychowawcze, Grupy Wychowawcze.

W szkołach Ośrodka dzieci i młodzież zdobywają wiedzę i umiejętności na miarę indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych a ich wszechstronny rozwój wspierany jest specjalistyczną pomocą psychologiczno-pedagogiczną, logopedyczną i rehabilitacyjną. Służą temu różnorodne formy terapii m.in. terapia metodą EEG Biofeedback, integracja sensoryczna, hipoterapia, dogoterapia, hortikuloterapia, arteterapia. W pracy z dziećmi i młodzieżą wykorzystywane są również alternatywne metody komunikacji, w szczególnościProgram Rozwoju Komunikacji Makaton.

W Ośrodku wychowankowie biorą udział w różnorodnych kołach zainteresowań, odkrywają i rozwijają swoje talenty, a także sprawdzają się w konkursach i turniejach. Uczestniczą w zawodach sportowych oraz zawodach organizowanych przez Olimpiady Specjalne, osiągają sukcesy na skalę międzynarodową zajmując miejsca medalowe.

Z historią Ośrodka nierozłącznie związana jest działalność harcerskiej drużyny "Nieprzetartego Szlaku". Młodzi harcerze od wielu lat opiekują się pomnikiem poświęconym żołnierzom poległym w bitwie pod Broniną oraz aktywnie uczestniczą w uroczystościach patriotycznych, rajdach i biwakach.

Czas płynie a każdy kolejny dzień staje się historią. Ośrodek wypracowuje własne tradycje - przepiękne spotkania wigilijne poprzedzone jasełkami, festyn "Postaw na rodzinę", konkurs ekologiczny. Przybywa zarówno wychowanków, jak i pracowników. Naukę kończą kolejne roczniki. Placówka współpracuje z Poradniami Psychologiczno-Pedagogicznymi, Powiatowym Urzędem Pracy, Sądem, kuratorami sądowymi, Policją,Powiatowymi Centrami Pomocy Rodzinie, Ośrodkami Pomocy Społecznej, z I Liceum Ogólnokształcącym im. Tadeusza Kościuszki w Busku-Zdroju, ze szkołami różnego typu z terenu powiatu oraz wieloma innymi instytucjami działającymi w środowisku lokalnym.

Wychodząc naprzeciw potrzebom aktualnego rynku pracy Ośrodek poszerza ofertę kształcenia m.in. w takich zawodach jak: mechanik pojazdów samochodowych, piekarz, cukiernik. Ponadto zapewnia opiekę indywidualną, opiekę w małych grupach, gabinet opieki medycznej, nieodpłatne podręczniki szkolne, miejsca odbywania praktycznej nauki zawodu, bezpłatny dowóz na miejsca praktyk, realizację projektów unijnych, zakwaterowanie i wyżywienie w Ośrodku oraz legitymacje uprawniające do ulg w przejazdach komunikacji zbiorowej.

Trzeba również podkreślić, że nasz Ośrodek jako jedyna placówka w powiecie buskim, na swoim terenie organizuje zajęcia hipoterapii. Placówka dysponuje własnymi końmi, bazą do hipoterapii a zajęcia prowadzone są przez wykwalifikowanego instruktora.

W Ośrodku wykwalifikowana kadra pedagogiczna organizuje pracę dydaktyczno-wychowawczą oraz ściśle współpracuje ze środowiskiem rodzinnym uczniów i wychowanków. Służy wsparciem w rozwiązywaniu problemów rozwojowych, edukacyjnych i wychowawczych. Prowadzi wielokierunkową pedagogizację rodziców.

Współpraca z rodzicami odbywa się na wielu płaszczyznach,jest owocna i satysfakcjonująca dla obu stron. Potwierdzeniem tego jest ufundowany i ofiarowany przez rodzicóww 2015 roku puchar z napisem: "Dla najlepszego Ośrodka na świecie".

Pierwsze 40 lat za nami... Ośrodek zmienił się. Znajdują się w nim odpowiednio wyposażone pracownie przedmiotowe i gabinety specjalistyczne. Do dyspozycji szkół są pracownie komputerowe, pracownia językowa, Sala Doświadczania Świata i Integracji Sensorycznej oraz pracownie: gospodarstwa domowego i rękodzielnictwa. Przy Ośrodku powstała strefa wypoczynkowo-rekreacyjna wyposażona m.in. wurządzenia siłowni zewnętrznej, plac zabaw oraz boisko zielone.

Ośrodek prężnie rozwija się, otoczenie wokół niego pięknieje a przed nami wyrastają nowe wyzwania i zdania. Planowane jest poszerzenie Ośrodka poprzez dobudowę kolejnego skrzydła budynku, w którym znajdą się sale m.in. do rehabilitacji zawodowej, społecznej i ruchowej. Zaplanowana jest także przebudowa boiska ogólnodostępnego wraz z budową ścieżki rehabilitacyjnej. W tym celu zatwierdzone zostały już plany rozbudowy a koszty związane z inwestycją zostały ujęte w Wieloletniej Prognozie Finansowej dla Powiatu Buskiego na lata 2018–2030, z planem realizacji w 2019 roku. Liczymy na to BARDZO!

Jubileusz Ośrodka to lekcja historii dla najmłodszego pokolenia uczniów, a dla grona pedagogicznego i absolwentów okazja do wspomnień. To odpowiedni czas do snucia refleksji dotyczących losów osób związanych z placówką, przywołania w naszej pamięci Tych, którzy odeszli. Ośrodek to młodość, beztroska, wspaniali przyjaciele, to głęboko wyryte w sercu niezatarte wspomnienia, to najpiękniejsze lata w życiu każdego człowieka, do których powraca się z radością i rozrzewnieniem! Cytując nieznanego autora "*Wspomnienia są jak perły - mają w sobie coś z klejnotów i coś z łez".* Wielu absolwentów SOSW z sentymentem wraca pamięcią do czasów spędzonych w placówce.

Piotr, absolwent z roku 2009, zawód piekarz, obecnie pracuje.

Chętnie przypominam sobie moją klasę, to właśnie tam poznałem dużo kolegów i koleżanek, to tutaj zawiązały się przyjaźnie, które trwają do dziś. Pamiętam nauczycieli, którzy w ciekawy sposób przekazywali wiedzę i zachęcali do aktywnego udziału w lekcjachi życiu szkoły.

Damian, absolwent z roku 2014, zawód piekarz, obecnie pracuje.

Od czasu gdy ukończyłem szkołę zawodową minęło już kilka lat. Często wspominam przyjemną atmosferę, która tam panowała. Nauka w szkole dała mi dobre przygotowanie do samodzielnego dorosłego życia. Dziś pracuję w swoim zawodzie, zarabiam "na życie" i śmiało patrzę w przyszłość.

Elżbieta, absolwentka z roku 2009, zawód piekarz, obecnie pracuje.

W Ośrodku zawsze panowała atmosfera życzliwości i tolerancji. To tutaj nauczyłam się wiary we własne możliwości, zdobyłam zawód. Otoczona byłam zainteresowaniem i życzliwością dla moich nawet niewielkich osiągnięć. Tutaj zdobywałam nie tylko wiedzę ale rozwijałam swoje zainteresowania uczestnicząc w rajdach, wycieczkach, konkursach czy kołach zainteresowań. Rozwijałam swoją pasję tańcząc w zespole tanecznym. Od czasu gdy ukończyłam szkołę wiele się w niej zmieniło. Jest wyremontowana, posiada bardzo dobry sprzęt. Czas spędzony w Placówce wspominam bardzo ciepło.

Przemysław, absolwent z roku 2016, zawód mechanik pojazdów samochodowych, obecnie pracuje.

To co najbardziej zapamiętałem z tamtego okresu to wspaniała atmosfera panująca w Ośrodku, w którym czułem się jak w domu. Nie byłem przykładnym uczniem ale zawsze mogłem liczyć na pomoc wychowawców i nauczycieli, którzy mnie wspierali i motywowali do pracy.Wówczas zrozumiałem, że nie wolno skreślać nikogo, każdemu należy dać szansę. Ukończyłem kierunek mechanik pojazdów samochodowych. Dziś pracuje w zawodzie. Praca, którą wykonuję daje mi poczucie stabilizacji i bezpieczeństwa. Po prostu zarabiam "na życie".

Łukasz, absolwent z roku 2014, zawód mechanik pojazdów samochodowych, obecnie pracuje.

Okres, w którym uczęszczałem do szkoły zawodowej, był dla mnie szkołą życia. Na początku mojego pobytu w Ośrodku zaczęły pojawiać się problemy i trudności. Trudno mi było zaaklimatyzować się w nowym miejscu,wśród nieznanych ludzi. Nauczyciele starali się bym czuł się tutaj dobrze co nie znaczy, że tolerowali złe zachowania, wybryki i lenistwo. Dziś śmiało mogę powiedzieć, że te trzy lata nauki naprawdę bardzo mi się przydały. Obecnie pracuję w zawodzie, a praca przynosi mi stały dochód.

W ciągu tych czterdziestu lat przez Placówkę przewinęło się wiele wspaniałych osób: nauczycieli, uczniów, a wraz z nimi wiele zdarzeń, sukcesów edukacyjnych, sportowych i życiowych. Jednak mimo upływu czasu jedno się nie zmieniło - wszystkim działaniom kadry pedagogicznej przyświecał i przyświeca najważniejszy cel - przygotować młodego człowieka do satysfakcjonującego i kreatywnego życia w społeczeństwie, motywować do pracy, uczyć samodzielności, sumienności i odpowiedzialności. Podnosić jego samoocenę i wiarę we własne możliwości.